

"Wybaczać wszystkim"

Dobry będziesz tylko wtedy, kiedy będziesz potrafił dostrzegać u innych dobre rzeczy i cnoty. – Dlatego też, kiedy musisz upominać, zrób to z miłością i w odpowiedniej chwili, bez upokarzania... a także z chęcią uczenia się i poprawienia samego siebie w tym, czego dotyczy upomnienie. (Kuźnia, 455)

29 sierpnia

Jeden z pierwszych przejawów miłości polega na wprowadzeniu duszy na drogę pokory. Kiedy szczerze uważamy się za nic; kiedy uznajemy, że bez Bożej pomocy jesteśmy słabsi od najmniejszego ze stworzeń; kiedy uważamy się za zdolnych do wszelkich błędów i okropności; kiedy uświadamy sobie naszą grzeszność, aczkolwiek usilnie walczymy z wszelkimi niewiernościami — to jak wówczas możemy źle myśleć o innych? Jak możemy żywić w sercu fanatyzm, nietolerancję, pychę?

Pokora prowadzi nas jak za rękę ku takiej formie traktowania bliźniego, która jest najlepsza: ku rozumieniu wszystkich, akceptacji wszystkich, wybaczeniu wszystkim; zwalczaniu podziałów i barier; służeniu — zawsze! — za narzędzie jedności. Nie na próżno tkwi głęboko w człowieku dążenie do pokoju, do jedności z innymi, do wzajemnego

poszanowania praw osoby ludzkiej. Stąd prosty wzgląd na drugich można zamienić w braterstwo. I tu ujawnia się coś z tego, co w człowieku najcenniejsze: skoro wszyscy jesteśmy dziećmi Bożymi, to braterstwo nie jest czczym frazesem ani utopią: jawi się jako cel trudny, lecz możliwy do realizacji. (...)

Dzięki modlitwie przy pomocy łaski Bożej pycha zamieni się w pokorę. Wówczas budzi się w duszy prawdziwa radość nawet wtedy, kiedy na skrzydłach spostrzegamy ciągle błoto naszej nędzy. Później, dzięki umartwieniom to błoto odpadnie i będziemy mogli wznieść się wysoko podtrzymywani sprzyjającym wiatrem miłosierdzia Bożego. (Przyjaciele Boga, 233, 249)

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/dailytext/wybaczac-wszystkim/](https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/wybaczac-wszystkim/)
(16-03-2026)